

vi nu sende det over med et andet Indhold, altsaa med Tilstud fra vedkommende Egn, uagtet vi have sendt Forslag om Slagelse—Næstved Banen derover i modsat Skikkelse, saa maa man være meget sangvinnig for at mene, at Forslagene skulle kunne gaa igjennem, saaledes som de ere. Jeg har den Opfattelse, at dersom vi oversende Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling, saa kan der være god Grund til at tro, at Slagelse—Næstved Banen virkelig bliver paabegyndt i det kommende Aar, og at altsaa Lovforslaget vil blive vedtaget. Hvorledes det gaar med dette Forslag, skal jeg ikke udtale mig om. Det er vel muligt, at der kunde blive Strid om selve Retningslinien, men naar vi tillige faae Striden ind om Tilstudet, saa frygter jeg virkelig for, at vi ikke faae noget af Baneanlægene i det kommende Aar, hvad jeg særdeles meget vilde beklage. — det har jeg allerede uvilket for ærede Herrer, saa jeg skal ikke paany komme ind paa det. Jeg tilraader altsaa at forkaste Wændingsforslaget og antager, at mine Meningsfæller i den Henseende ere enige med mig.

Formanden: Den ærede 4de Landstingsmand for 3die Kreds har Ordet.

Reedh-Thott: Jeg frasalder Ordet.

Ordføreren (Rump): Af de 5 Medlemmer af Udvalget, som udgjorde Flertallet med Hensyn til Forslaget om, at der ikke skulde gives Tilstud til den her foreliggende Bane, have tvende udtalt sig i Dag, og begge ladet Forslaget falde. Det ene af de 2 ærede Medlemmer har udtalt, at han vil stemme for Tilstudet, idet han hører sig for den høitærede Ministers Argumentation; det andet ærede Medlem har erklæret, at han ikke vil stemme om det foreliggende Spørgsmaal. Han udtalte, at han principielt vil ligeledes, at der gives Tilstud, men han mente, at han ikke kunde følge sin principielle Opfattelse paa Grund af den Afgjørelse, som det tilværende Spørgsmaal havde faaet ved Behandlingen af Lovforslaget om Slagelse—Næstved Banen. Det er et Standpunkt, som jeg vel kan forstå, at man kan komme til; jeg har ikke Noget at indvende derimod; men derfor har lige fuldt det ærede Medlems

Udtalelse sin store Betydning, idet det ærede Medlem fandt, at han principielt maatte holde paa Tilstudet. Man mene nu om Slagelse—Næstved Banen, hvad man vil, saa er saa meget sikkert, at ved Spørgsmaalet om Tilstud til denne Bane dreier det sig om et særligt exceptionelt Forhold. Dette fremgaar noksom deraf, at de 5 Medlemmer, som paa Grund af Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Tilstud til Slagelse—Næstved Banen have ment, at de burde nægte Tilstudet til Hobro—Løgstør Banen, da det stillede Forslag om Tilstud ved Slagelse—Næstved Banen forlangte, at dette Tilstud skulde udredes af Amtet, Slagelse Kjøbstad og Næstved Kjøbstad, men fritage Skjelsfør. Skjøndt altsaa Interessen hovedsagelig var Skjelsfør Kjøbstads, og da navnlig ikke Slagelses og Næstveds, skulde Tilstud dog ikke gives af Skjelsfør, men af de 2 andre Byer. Det viser jo noksom, hvor exceptionelt hele Forholdet var. Det, som imidlertid er Hovedsagen, er dette, at det fra alle Sider er blevet udtalt, at man ikke fra denne Afgjørelse kunde ulede, at Regjeringen eller Rigsdagen skulde være i Færd med at gaa ind paa et nyt Princip. Den høitærede Sindenrigsminister har jo udtalt, at han mente, at der burde være givet Tilstud, og har i det Hele taget udtalt sig saaledes, at man kan være overbevist om, at han ikke paa Grund af den Afgjørelse, som fandt Sted her i Thinget og mulig ogsaa bliver den endelige med Hensyn til Slagelse—Næstved Banen, vil lade sig forlede til ved fremtidige lokale Baner at foreslaa, at der ikke skal gives Tilstud. De ærede Medlemmer, som udtalte sig for, at der ikke skulde gives Tilstud for Skjelsførbanens Vedkommende, accentuerede ogsaa udtrykkeligt, at deri ikke maatte lægges Vægt end der i Virkeligheden laa, at de ikke derfor vilde stille sig paa det Standpunkt, at man fremtidig ikke skulde fordre Tilstud for Baner paa Sjælland, som have lokal Interesse. Naar dette er slaaet fast, og naar selv de Medlemmer i Udvalget, der paa Grund af sin Afgjørelse have troet at maatte foreslaa, at Tilstudet bortfalder for den foreliggende Banes Vedkommende, erklære, at det Principrigtigste er at bibeholde Tilstudet, saa betvivler jeg ikke, at man, efter nu at have haft Tid til nærmere Overveelse, gennemgaaende her i Thinget vil komme til det Re-